

دنیال	حزقیال	اورشلیم	بابل	فرمان	تبعیدی‌ها به بازسازی
را به بابل	را به بابل	سقوط	به دست	کورش،	اورشلیم باز خانه خدا
می‌برند	می‌برند	می‌کند	کورش	به تبعیدی‌ها می‌گردند	آغاز
۶۰۵ ق.م.	۵۹۷	۵۸۶	سرنگون	اجازه	۵۳۷ می‌شود
			می‌شود	بازگشت	۵۳۶
			۵۳۹	می‌دهد	۵۳۸

فشارها، تقاضاها، انتظارات، و وظایف، از هر طرف فشار می‌آورد و برنامه‌هایمان را خدشه‌دار می‌سازد. «این کار را بکن! آنجا باش! این کار را تمام کن! آنها را صدا کن!» گویی همه از ما چیزی می‌خواهند، خانواده، کارفرما، مدرسه، کلیسا... وقتی نیرو و وقتمان تمام می‌شود، دیگر چیزی نداریم که بدهیم. زندگی ما آمیخته به شتاب است، و فقط به امور ضروری و آنی و فوری می‌رسیم. بیشتر اوقات، برای مسائل مهم نیز وقت نمی‌یابیم. مشکل ما میزان تقاضاها یا نبود مهارت در برنامه‌ریزی نیست؛ مشکل در ارزشها است، در تعیین اینکه چه چیزی واقعا برای ما مهم است.

ارزشها و اولویت‌های ما در نحوه استفاده ما از امکاناتی که داریم منعکس می‌شود، امکاناتی نظیر وقت، پول، نیرو، و مهارت‌هایمان. اغلب، کارهایمان نادرستی گفتارمان را نشان می‌دهد. ما می‌گوییم که خدا در رأس امور زندگی ما است، اما بعد او را در درجات پایین‌تری از برنامه کارهایمان قرار می‌دهیم. بیست و پنج قرن پیش، صدایی شنیده شد که مردم را دعوت می‌کرد اولویت‌های درست داشته باشند. حجّی می‌دانست چه چیزی مهم است و چه کاری باید انجام بگیرد، و مردم را فرا می‌خواند تا به گفته او عمل کنند.

در سال ۵۸۶ ق.م. سپاهیان بابل معبد مقدس اورشلیم را که خانه خدا و مظهر حضور او با قومش بود، ویران ساختند. در سال ۵۳۸ ق.م. کوروش پادشاه این فرمان را صادر کرد که یهودیان می‌توانند به شهر محبوب خود باز گردند و معبد را از نو بسازند. از این رو، آنها به اورشلیم رفتند و کار را شروع کردند. اما بعد که مخالفت‌ها و دلسردی‌ها باعث توقف کار شد (عزرا ۴:۴-۵)، هدف خود را فراموش کردند و اولویت‌هایشان جابه‌جا شد. سپس حجّی سخن می‌گوید، و آنها را دعوت می‌کند که دوباره معیارهای الهی را مد نظر بگیرند. «آیا این درست است که شما در خانه‌های نوساخته زندگی کنید ولی خانه من خراب بماند؟» (۴:۱). مردم بیشتر به فکر نیازهای خودشان بودند تا انجام اراده خدا؛ از این رو رنج می‌کشیدند. سپس حجّی آنها را به عمل فرا می‌خواند و بیان می‌دارد که خداوند قادر مطلق می‌فرماید: «خوب فکر کنید و ببینید چه کرده‌اید و نتیجه‌اش چه بوده است. حال به کوه رفته، چوب بیاورید و خانه مرا دوباره بسازید تا من از آن راضی شوم و در آنجا مردم احترام مرا به‌جا آورند» (۱:۷-۸). بدینسان پیغام خدا که از طریق خادمش حجّی بیان می‌شود، عامل شتاب‌بخشی می‌شود برای تمام کردن کار بازسازی معبد.

کتاب حجّی گرچه کتاب کوچکی است، اما پر است از چالش و وعده که به ما یادآوری می‌کند که خدا بر زندگی و اولویت‌های ما دارای حق و حقوقی است. وقتی حجّی را می‌خوانید، او را مجسم کنید که در خیابانها و کوچه‌های اورشلیم راه می‌رود و مردم را تشویق می‌کند که کار خدا را از سر بگیرند. ما نیز باید به حجّی گوش فرا دهیم. او با ما سخن می‌گوید و ما را تشویق می‌کند که اولویت‌هایمان را مطابق اراده خدا تنظیم کنیم. خدا از ما خواسته که برای او چه کاری انجام دهیم؟ بیایید همه چیز را کنار بگذاریم و از او اطاعت نماییم.

آمار حیاتی:

هدف:

دعوت از مردم برای تکمیل کار بازسازی معبد.

نویسنده:

حجّی

مخاطبین:

اهالی اورشلیم و کسانی که از تبعید بازگشته بودند.

تاریخ نگارش:

۵۲۰ ق.م.

زمینه تاریخی:

معبد اورشلیم در سال ۵۸۶ ق.م. ویران شده بود. در سال ۵۳۸ ق.م. کوروش به یهودیان اجازه داد که به سرزمین خود باز گردند و معبدشان را بسازند. آنها کار را شروع کردند، اما نتوانستند تکمیلش کنند. به‌واسطه خدمت حجّی و زکریا، بازسازی معبد تکمیل شد (۵۲۰ تا ۵۱۵ ق.م.).

آیه کلیدی:

«آیا این درست است که شما در خانه‌های نوساخته زندگی کنید ولی خانه من خراب بماند؟» (۴:۱).

شخصیت‌های مهم:

حجّی، زروبابل، یوشع

مکان مهم:

اورشلیم

جنبه‌های خاص:

حجّی اولین نبی بعد از تبعید است. دو نبی دیگر زکریا و ملاکی بودند. سبک ادبی این کتاب ساده و صریح است.

نحمیا به اورشلیم می آید ۴۴۵	عزرا به اورشلیم می آید ۴۵۸	خانه خدا تکمیل می شود ۵۱۶	حجّی و زکریا نبی می شوند؛ کارِ خانه خدا از سر گرفته می شود ۵۲۰	کارِ خانه خدا متوقف می شود ۵۳۰
--------------------------------------	-------------------------------------	------------------------------------	--	---

تقسیم‌بندی کلی:

وقتی اسرا از بابل باز گشتند، نخستین کارشان آغاز بازسازی خانه خدا بود. با آنکه آنها کار را با حالت و نگرش درستی آغاز کردند، اما عملشان به بدی گرایید و کار متوقف گردید. به همین شکل، ما نیز باید مراقب باشیم که اولویت‌های خود را به درستی حفظ کنیم. وضع روحانی ما مهم‌تر از وضعیت مادی‌مان می‌باشد، اما اشتباه گرفتن این دو بسیار آسان است. در خدمت خود به خدا همچنان فعال باشید و مسائل مهم را در اولویت قرار دهید.

۱- تشویق به بازسازی خانه خدا

(۱:۱-۱۵)

۲- تشویق به تکمیل خانه خدا

(۲:۱-۲۳)

موضوع‌های مهم

اهمیت موضوع	توضیحات	موضوع
خیلی ساده است که انسان برای امور دیگر بیش از کار خدا اهمیت قائل شود. اما خدا می‌خواهد که ما دلگرم بوده، ملکوتش را بنا کنیم. باز نایستید و بهانه نیاورید. به آنچه راست است دل ببندید و انجامش دهید. اولویت‌های خود را اصلاح کنید.	وقتی یهودیان از اسارت باز گشتند، خدا این وظیفه را بر دوششان گذاشت که معبد اورشلیم را بازسازی کنند. پس از گذشت ۱۵ سال، ایشان هنوز این کار را به اتمام نرسانده بودند. ایشان بیشتر به فکر بنای خانه‌های خود بودند تا انجام کار خدا. حجّی ایشان را فرا خواند تا اولویت‌های خود را اصلاح کنند.	اولویت‌های درست
اگر خدا وظیفه‌ای به شما می‌دهد، دست به کار شوید و هراس به خود راه ندهید. امکانات و قدرت او را نهایی نیست. او برای انجام آن شما را یاری خواهد داد و در طول راه به واسطه دیگران دلگرم‌تان خواهد ساخت.	حجّی مردم را در همان حال که کار می‌کردند، مورد تشویق قرار می‌داد. او آنان را از حضور الهی روح‌القدس، از پیروزی نهایی، و از امید به فرمانروایی مسیح موعود مطمئن می‌ساخت.	تشویق الهی

۱- تشویق به بازسازی خانه خدا

در سال دوم سلطنت داریوش، در روز اول ماه ششم، خداوند پیامی توسط حَجَّتِ نبی برای زروبابل (پسر شلتی ئیل) حاکم یهودا، و برای یهوشع (پسر یهوصادق) کاهن اعظم، فرستاد.

خداوند قادر متعال به حَجَّتِ نبی فرمود: «این قوم می گویند که اکنون وقت بازسازی خانه خدا نیست.»^۳ سپس، خداوند این پیام را توسط حَجَّتِ نبی برای قوم فرستاد:^۴ «آیا این درست است که شما در خانه های نوساخته زندگی کنید ولی خانه من خراب بماند؟^۵ به نتیجه کارهایتان نگاه کنید: بذر زیاد می کارید، ولی محصول کم برداشت می کنید؛ می خورید ولی سیر نمی شوید؛ می نوشید ولی تشنگی تان رفع نمی گردد؛ لباس می پوشید اما گرم نمی شوید؛ مزد می گیرید ولی گویی آن را در جیبهای سوراخدار می گذارید.

«خوب فکر کنید و ببینید چه کرده اید و نتیجه اش چه بوده است!^۸ حال به کوه رفته، چوب بیاورید و خانه مرا دوباره بسازید تا من از آن راضی شوم و در آنجا مردم احترام مرا بجا آورند.

«انتظار محصول فراوانی داشتید، اما خیلی کم بدست آوردید؛ و وقتی همان

۱:۱

عز ۲:۲؛ ۸:۳؛ ۱:۴-۲۴:۳؛

۱۶-۶:۶؛ ۷-۱:۱۲

نح ۷-۱:۱۲

۶:۱

لاو ۲۶-۱۴-۱۶؛

تث ۲۸-۱۵-۲۲، ۲۴، ۲۲، ۳۴-۳۰

حَجَّتِ ۱:۹؛ ۲:۱۶

۸:۱

عز ۳:۷-۱۳

۹:۱

حَجَّتِ ۱:۶

۱:۳-۶: خدا از قومش پرسید: «چطور می توانید در خانه های نوساخته زندگی کنید ولی خانه من خراب بماند؟» خانه خدا مظهر رابطه یهودیان با خدا بود، اما هنوز ناتمام مانده بود. مردم هر چه بیشتر برای خودشان کار می کردند، چیز کمتری به دست می آوردند، زیرا به زندگی روحانی خود بی توجه بودند. همین وضع در مورد ما نیز صادق است. اگر ما خدا را در اولویت قرار دهیم، او عمیق ترین نیازهای ما را برطرف خواهد ساخت. اگر او را در زندگی خود پایین تر از چیزهای دیگر قرار دهیم، همه تلاشهای ما بیهوده خواهد بود. اگر فقط به نیازهای جسمانی خود بیندیشیم و به رابطه مان با خدا بی اعتنا باشیم، زندگی مان به تباهی خواهد کشید.

۱:۶: از آنجا که مردم خدا را در بالاترین جایگاه زندگی خود قرار نداده بودند، اموال و دارایی شان نیازهای ایشان را رفع نمی کرد. فکر آنها معطوف بود به ساختن خانه های خود و زیباسازی آنها، اما برکت خدا دیگر با آنان نبود، زیرا ایشان او را در رأس امور قرار نمی دادند. موسی پیشگویی کرده بود که اگر مردم به خدا بی توجه گردند، چنین وضعی پیش خواهد آمد (تثنیه ۲۸:۳۸-۴۰).

۱:۹: مشکل یهودا داشتن اولویت های اشتباه بود. ما نیز همانند یهودا، گاه نمی دانیم چه جایگاهی برای کار خدا

۱:۱۰: یهودیانی که در سال ۵۳۷ ق.م. از بابل باز گشته بودند تا خانه خدا را در اورشلیم بازسازی کنند، نتوانستند کارشان را تمام کنند زیرا دشمنانشان آنها را دلسرد کردند. به مدت ۱۵ سال کار دیگری روی خانه خدا صورت نگرفت. در مردادماه سال ۵۲۰ ق.م. حَجَّتِ شروع به آوردن پیام کرد تا مردم را برای بازسازی خانه خدا تشویق کند! حَجَّتِ احتمالاً در اسارت در بابل به دنیا آمده و در سال ۵۳۷ ق.م. با زروبابل به اورشلیم باز گشته بود (عزرا ۱:۲). حَجَّتِ و زکریا دو نبی ای بودند که مردم را به بازسازی خانه خدا تشویق کردند و در عزرا ۱:۵ از آنها نام برده شده است.

۱:۱۱: زروبابل، حاکم یهودیه، و یهوشع، کاهن اعظم در بازسازی خانه خدا نقش اصلی رهبری را بر عهده داشتند. آنها پیش از بازسازی خانه خدا، مذبج را بر پا کرده بودند، اما کار کند شده بود. حَجَّتِ نامه ای تشویق آمیز برای این رهبران برجسته فرستاد.

۱:۲۰: حَجَّتِ می خواست مردم را به تکمیل کار بازسازی خانه خدا تشویق کند. مخالفت های همسایگان متخاصم موجب شده بود که آنها احساس یأس کنند، به خانه خدا بی توجه شوند، و به خدا نیز بی توجهی کنند. اما پیغام حَجَّتِ آنها را دور هم جمع کرد و تحریک نمود که ابزارها را بر دارند و کاری را که شروع کرده بودند، ادامه دهند.

مقدار کم را هم به منزل آوردید، آن را از بین بردم. می‌دانید چرا؟ چون خانه من خراب مانده و شما فقط به فکر خانه‌های خود هستید. ^۱ به همین علت است که آسمان نمی‌بارد و زمین محصول خود را نمی‌دهد. ^{۱۱} من در سرزمین شما خشکسالی پدید آورده‌ام و این خشکسالی تمام کوهها، مزرعه‌ها، تاکستانها، باغهای زیتون و سایر محصولات و حتی انسان و حیوان و تمام حاصل دسترنج شما را فرا خواهد گرفت.»

^{۱۲} آنگاه زروبابل و یهوشع و تمام کسانی که از اسارت برگشته بودند از خداوند ترسیدند و پیام حَجَّتِ نبی را که خداوند، خدایشان به او داده بود اطاعت کردند.

^{۱۳} سپس خداوند بار دیگر توسط نبی خود حَجَّتِ به قوم فرمود: «من با شما هستم.» ^{۱۴} خداوند در زروبابل و یهوشع و تمام قوم علاقه و اشتیاق ایجاد کرد تا خانه او را بسازند. پس، در سال دوم سلطنت داریوش در روز بیست و چهارم ماه ششم همه جمع شده، به بازسازی خانه خداوند قادر متعال، خدای خود پرداختند.

۱۰:۱
تث ۲۴:۲۸
۱ پاد ۳۵:۳۶ و ۱۷:۱۰
یول ۱۸:۱-۲۰
۱۱:۱
لاو ۱۸:۲۶-۲۲
تث ۲۴:۲۸-۲۴
ار ۱:۱۴-۶
۱۲:۱
مز ۱:۱۲
جا ۱۳:۱۲
اش ۱۰:۵۰
حَجَّتِ ۱:۱
۱۳:۱
۲ توآ ۱۵:۲۰-۱۷
مز ۷:۴۶
اش ۹:۱ و ۱۰:۴۳
حَجَّتِ ۲:۵
۱۵ اوآ ۱:۱
عز ۳:۱۳؛ ۴:۲۴
نح ۴:۶؛ ۱۱:۲۱
حَجَّتِ ۱:۱؛ ۲:۱۰

مردم یهودا در سال ۵۸۶ ق.م. به بابل تبعید شده بودند و اورشلیم و خانه خدا ویران شده بود. در زمان حکومت کوروش، پادشاه پارس، یهودیان اجازه یافتند که به یهودا باز گردند و معبدشان را بازسازی کنند.

مردم به اورشلیم باز گشتند تا بازسازی خانه خدا را آغاز کنند، اما کار را تمام نکردند. پیغام حَجَّتِ مردم را به تمام کردن بازسازی خانه خدا تشویق کرد.

خانه خدا نیمه‌کاره مانده بود، در حالی که مردم در خانه‌های زیبا زندگی می‌کردند. حَجَّتِ به آنها هشدار داد که اموال و کارشان را بر خدا مقدم نشمارند. ما باید خدا را در اولویت زندگی خود قرار دهیم.

زکریا (۵۲۰ تا ۴۸۰ ق.م.)

جو حاکم

پیغام اصلی

اهمیت پیغام

نبی معاصر

حَجَّتِ

حَجَّتِ به‌عنوان نبی در حدود ۵۲۰ ق.م. بعد از بازگشت از اسارت به یهودا خدمت کرد.

یک نبی چنین واکنش سریعی در مردم ایجاد می‌کند. چند بار اتفاق افتاده که موعظه‌ای بشنویم و فوراً به آن واکنش نشان دهیم؟ آیا با خود می‌گوییم: «تکته بسیار مهمی بود؛ باید به آن عمل کنم!» اما همین که کلیسا را ترک می‌کنیم، از یاد می‌بریم به آن عمل کنیم. این مردم حرفشان را به عمل تبدیل کردند. وقتی موعظه یا درس خوبی می‌شنوید، از خود بپرسید که در آن مورد چه باید انجام دهید، و بعد برای عملی کردن آن برنامه‌ریزی کنید.

قائل شویم و چه جایگاهی برای خانواده و کار و سایر امور. شغل، خانه، تعطیلات، و فعالیت‌هایی که در اوقات فراغت انجام می‌دهیم، شاید در فهرست کارهای مهم ما بر خدا مقدم باشند. چه چیز برای شما بیشترین اهمیت را دارد؟ جای خدا کجا است؟

۱۱:۱ غله، انگور، و زیتون در آن موقع مهم‌ترین محصولات اسرائیل بود.

۱۵ اوآ ۱:۱ مردم درست ۲۳ روز پس از نخستین پیغام حَجَّتِ، بازسازی خانه خدا را شروع کردند. به‌ندرت پیغام

۲- تشویق به تکمیل خانه خدا

۲ در روز بیست و یکم ماه هفتم همان سال، خداوند به حَجَّتِ گفت:

۲ «از حاکم و کاهن اعظم و همه قوم این سؤال را بکن: آیا کسی در بین شما هست که شکوه و عظمت خانه خدا را آنطوری که در سابق بود به خاطر آورد؟ آیا این خانه‌ای که می‌سازید در مقایسه با خانه قبلی به نظر شما ناچیز نمی‌آید؟»

۴ «هر چند به ظاهر چنین است اما مایوس نشوید. ای زروبابل و یهوشع و همه قوم، قوی دل باشید و کار کنید، چون من با شما هستم. ^۵وقتی از مصر بیرون می‌آمید به شما وعده دادم که روح من در میان شما می‌ماند؛ پس ترسان نباشید!»

خداوند قادر متعال می‌فرماید: «بزودی آسمانها و زمین، دریاها و خشکی را به لرزه در می‌آورم. ^۷تمام قوماها را سرنگون می‌کنم، و ثروت آنها به این خانه سرازیر می‌شود و من این محل را با جلال خود پر می‌سازم. ^۸تمام طلا و نقره دنیا از آن من است. ^۹شکوه و عظمت آینده این خانه از شکوه و عظمت خانه قبلی بیشتر خواهد بود و در این مکان به قوم خود صلح و سلامتی خواهم بخشید.» این است آنچه خداوند قادر متعال می‌فرماید.

۳:۲

عز ۱۲:۳

۵:۲

خرو ۴۶و۴۵:۲۹

توا ۱۷-۱۵:۲۰

یو ۱۷-۱۵:۱۴

۶:۲

اش ۱۰:۱۳ ؛ ۴:۳۴

جز ۲۰:۳۸

متی ۲۹:۲۴

مر ۲۵و۲۴:۱۳

لو ۲۶و۲۵:۲۱

مکا ۱۷-۱۲:۶

۷:۲

ا۱ پاد ۱۱:۸

مز ۱:۸۰

روم ۹:۱۵-۱۳

غلا ۹:۱۳

۹:۷:۲

مز ۸:۸۴

اش ۶:۹

لو ۱۴:۲

۲-۹ این پیغام دوم حَجَّتِ است که در عید خیمه‌ها، در مهرماه سال ۵۲۰ ق.م. بیان شد. اشخاص مسن‌تر می‌توانستند زیبایی و صف‌ناپذیر معبد سلیمان را به یاد بیاورند، معبدی که ۶۶ سال پیش از آن نابود شده بود. بسیاری مایوس شدند زیرا عمارت بازسازی شده در مقابل معبد سلیمان حقیر می‌نمود. اما حَجَّتِ آنها را با پیغام خدا تشویق کرد و گفت که شکوه این عمارت از عمارت اولیه فراتر خواهد بود. مهم‌ترین قسمت خانه خدا حضور خدا است. پانصد سال بعد، عیسی در صحن‌های خانه خدا قدم زد.

۲-۹ «قوی دل باشید و کار کنید.» یهودا به سوی پرستش خدا روی آورده بود، و خدا وعده داد که تلاش آنها را برکت دهد. حالا زمان آن بود که کار کنند. او می‌خواهد دنیا را از طریق ما عوض کند. خدا وظیفه‌ای به ما داده است که در کلیسا، در محل کار، و در خانه انجام دهیم. زمان آن رسیده است که قوی‌دل باشیم و کار کنیم!

۲-۵ خدا اسرائیلی‌ها را از اسارت مصر به سرزمین موعود رهبری کرده بود. آنها قوم برگزیده خدا بودند؛ خدا ایشان را هدایت می‌کرد و مورد توجه و مراقبت قرار می‌داد. او هرگز آنها را با وجود گناهانشان ترک نکرد (خروج ۴۶و۴۵:۲۹).

۲-۶ وقتی خدا وعده داد که همه ملت‌ها را با مجازاتش به لرزه در آورد، هم درباره مجازات فعلی اقوام شریر سخن می‌گفت و هم در باره مجازات آینده در روزهای آخر. ۲-۹ در اینجا موضوع از خانه خدا در اورشلیم معطوف به سلطنت جهانی مسیح موعود می‌گردد. کلمه «به‌زودی» به چارچوب تاریخی آن زمان محدود نمی‌شود، بلکه به تسلط خدا بر تاریخ اشاره دارد. خدا هر موقع که بخواهد می‌تواند عمل کند. خدا در وقت مناسب عمل خواهد کرد (عبرانیان ۱۲:۲۶ و ۲۷).

۲-۷ «ثروت» این قوماها ممکن است به دو امر اشاره داشته باشد: (۱) به مسیح موعود که همان عیسی ناصری است و ۵۰۰ سال بعد وارد خانه خدا شد و آن را با شکوه و صلح خود پر ساخت؛ (۲) به ثروت‌هایی که به‌عنوان برکاتی به قوم خدا، به خانه خدا سرازیر خواهد شد.

۲-۹ خدا می‌خواست خانه‌اش بازسازی شود. او از امکانات و منابع لازم برای انجام این کار برخوردار بود، اما او به دستهای مشتاق نیاز داشت. خدا مقرر فرموده که کارش از طریق انسان‌ها انجام گیرد. او منابع لازم را مهیا می‌سازد، اما کار را باید دستهای مشتاق به انجام برسانند. آیا دستهای شما برای انجام کار خدا در دنیا آماده است؟

۱۰:۲ حَجَّتِ ۱:۱
 ۱۲:۲ خرو ۳۷:۲۹
 جز ۱۹:۴۴

۱۰ در روز بیست و چهارم ماه نهم از دومین سال سلطنت داریوش، این پیام از جانب خداوند قادر متعال به حَجَّتِ نبی نازل شد:

۱۱ «از کاهنان بخواه تا جواب شرعی این سؤال را بدهند: ۱۲ اگر کسی قسمتی از گوشت مقدس قربانی را در دامن ردایش گذاشته آن را حمل کند و برحسب اتفاق ردایش با نان، آش، شراب، روغن و یا هر نوع خوراک دیگری تماس پیدا کند، آیا آن خوراک مقدس می‌شود؟»

وقتی حَجَّتِ از کاهنان این سؤال را کرد آنها جواب دادند: «نه، مقدس نمی‌شود؟»
 ۱۳ سپس حَجَّتِ پرسید: «و اما اگر شخصی به جسد مرده‌ای دست بزند و بدین ترتیب شرعاً نجس شود و بعد به یکی از این خوراکیها دست بزند، آیا آن خوراک نجس می‌شود؟»

کاهنان جواب دادند: «بلی، نجس می‌شود.»

۱۴ پس حَجَّتِ گفت: «خداوند می‌فرماید شما نیز در نظر من همینطور نجس هستید و هر کاری که می‌کنید و هر قربانی که به خانه من می‌آورید، نجس است.»

۱۵ خداوند می‌فرماید: «خوب فکر کنید و ببینید قبل از اینکه دست به کار ساختن خانهٔ خداوند بزنید وضع شما چگونه بود. ۱۶ در آن روزها وقتی انتظار داشتید دو خروار محصول برداشت کنید، فقط نصف آن به دستتان می‌رسید، و هنگامی که به امید پنجاه لیتر شراب به سراغ خمره‌هایتان می‌رفتید، بیشتر از بیست لیتر نمی‌یافتید. ۱۷ من محصولات شما را با باد سوزان، آفت و تگرگ از بین بردم، اما با وجود همهٔ اینها بسوی من بازگشت نکردید. ۱۸ ولی از امروز که روز بیست و چهارم ماه نهم و روزی است که بنیاد خانهٔ خدا گذاشته شده است، ببینید من برای شما چه خواهم کرد. ۱۹ اگر چه غله‌ای در انبارها باقی نمانده، و هنوز درختان انگور، انجیر، انار و زیتون میوه نداده‌اند، ولی من به شما برکت خواهم داد.»

۱۴:۲

امت ۲۴:۴:۲۱

اش ۱۵-۱۱:۱

تیط ۱۵:۱

۱۵:۲

عز ۲۴:۴

۱۶:۲

حَجَّتِ ۹:۱

۱۸:۲

حَجَّتِ ۱۰:۲

۱۴:۲ اگر رُب گوجه فرنگی را جلو یک کودک بگذارید، چیزی نمی‌گذرد که دست و صورت و لباسهایش قرمز شود. گناه و افکار گناه‌آلود همین نتیجه را به وجود می‌آورد: گناه هر چیزی را که با آن تماس پیدا کند، آلوده می‌سازد. حتی اعمال خوبی که برای خدا انجام می‌گیرد می‌تواند با افکار گناه‌آلود خدشه‌دار شود. تنها راه چاره، عمل پاک کننده خدا است.

۱۹ و ۱۸:۲ مردم اساس خانه خدا را گذاشتند و خدا فوراً آنها را برکت داد. او منتظر نماند تا کار خانه خدا تمام شد. خدا اغلب برکاتش را با اولین قدم‌هایی که بر می‌داریم، می‌فرستد. او مشتاق است که ما را برکت دهد!

۱۰:۲-۱۹ نمونه‌ای که در این پیغام داده شده است (پیغامی که در آذرماه سال ۵۲۰ ق.م. ارائه شد) مشخص کرد که تقدس از طریق تماس، دیگران را مقدس نخواهد کرد، اما نجاست از طریق تماس، دیگران را نجس خواهد ساخت. حالا که مردم کم‌کم از خدا اطاعت می‌کردند، او وعده داد که آنها را برکت دهد. اما ایشان باید درک می‌کردند که اعمالی که در خانه خدا صورت می‌گرفت، گناهان آنها را نخواهد زدود؛ فقط توبه و اطاعت می‌توانست این منظور را برآورده سازد. اگر ما با اصرار افکار نادرست و گناه‌آلود در ذهنمان پیرویم یا در حفظ روابط نزدیک با مردم گناهکار مُصَرِّ باشیم، قطعاً نجس خواهیم شد. زندگی ما زمانی مقدس می‌شود که روح مقدس خدا به ما قدرت ببخشد.

۲۰ در همان روز پیام دیگری از جانب خداوند به حَجَّتِ رسید:

۲۱:۲
حَجَّتِ ۶:۲

۲۱ «به زروبابل، حاکم یهودا بگو که بزودی آسمانها و زمین را به لرزه درمی آورم، ۲۲ تختهای فرمانروایان را واژگون می سازم و قدرت آنان را از بین می برم. عرابه ها و سواران را سرنگون می کنم، و اسبها کشته می شوند و سوارانشان یکدیگر را با شمشیر از پای درمی آورند. ۳۳ اما وقتی که این امور واقع گردد، ای زروبابل، خدمتگزار من، تو برای من مانند نگین انگشتر خواهی بود، زیرا تو را برگزیده ام.» این است آنچه خداوند قادر متعال می فرماید.

آن ما نیز هست زیرا خدا هر یک از ما را برگزیده است (افسیان ۴:۱). این حقیقت باید باعث شود که ارزش خود را نزد خدا درک نماییم و ما را بر انگیزد تا برای او کار کنیم. وقتی احساس افسردگی می کنید، به خودتان یادآور شوید که «خدا مرا برگزیده است!»

۲۳:۲ هدف از پیام حَجَّتِ به مردم این بود که ایشان اولویت هایشان را اصلاح کنند، از نگرانی و تشویش رهایی یابند، و تشویق شوند که خانه خدا را بسازند. ما مانند آنها اغلب آسایش فردی را بر کار خدا و پرستش حقیقی ترجیح می دهیم.

۲۰-۲۳ حَجَّتِ در پیام آخر خود تصریح کرد که فقط پیام آوری است که کلام خداوند را اعلام می دارد. پیام آخر او خطاب به زروبابل، حاکم یهودا، بود.

۲۳:۲ از نگین انگشتری برای تضمین اعتبار نامه ها استفاده می شد. بر روی سند رسمی مقداری موم نرم می ریختند و نگین را بر آن می فشردند؛ اثر نگین در حکم امضای شخص بود. خدا بدینوسیله وعده خود را مبنی بر ظهور مسیح موعود از سلسله داود تضمین و تأیید می کرد (متی ۱:۱۷).

۲۳:۲ خدا با این تأکید عظیم که «تو را برگزیده ام»، پیغامش را به زروبابل به پایان می برد. چنین گفتاری از